

MEMBENTANGKAN RANG UNDANG-UNDANG AKTA RAHSIA RASMI (PINDAAN) 1986

DEWAN RAKYAT, 5 DISEMBER 1986

Tuan Yang di-Pertua, Saya mohon mencadangkan iaitu satu Rang Undang-Undang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta Rahsia Rasmi 1972 dibaca kali yang kedua sekarang.

2. Rang Undang-Undang ini adalah bertujuan untuk meminda Akta Rahsia Rasmi seperti berikut:

- (a) untuk memasukkan takrif "bahan" dan "rahsia rasmi" kepada Akta;
- (b) untuk memasukkan peruntukan baru yang memberi kuasa kepada Menteri yang bertanggungjawab untuk menambah, memotong atau meminda perkara-perkara yang telah disenaraikan dalam jadual di bawah takrif "rahsia";
- (c) untuk memasukkan peruntukan yang memberi kuasa kepada seseorang Menteri, Menteri Besar atau Ketua Menteri bagi sesuatu Negeri untuk melantik mana-mana pegawai awam bagi mengelaskan atau classify surat-suratan, maklumat-maklumat atau bahan-bahan rasmi sebagai "Rahsia Besar", "Rahsia", "Sulit" atau "Terhad" untuk menjadikannya "rahsia rasmi" sebagaimana yang ditakrifkan;
- (d) untuk memasukkan satu peruntukan yang memberi kuasa kepada mana-mana Menteri berkenaan, Menteri Besar, Ketua Menteri dan pegawai-pegawai awam yang tertentu untuk mengelaskan semula atau declassify _____ "rahsia rasmi" pada bila-bila masa supaya ianya tidak lagi menjadi "rahsia rasmi";
- (e) untuk mengganti perkataan-perkataan seperti "benda, surat dan maklumat" dengan perkataan "rahsia rasmi" yang terdapat dalam Seksyen-Seksyen 7A dan 8 berikutan kemasukan takrif perkataan "rahsia rasmi";
- (f) untuk memasukkan peruntukan baru yang memberi kuasa kepada mana-mana Menteri berkenaan, Menteri Besar, Ketua Menteri bagi sesuatu negeri dan pegawai-pegawai awam yang tertentu untuk membuat perakuan bahawa sesuatu surat rasmi, maklumat atau bahan adalah "rahsia rasmi" dan perakuan ini hendaklah menjadi keterangan yang conclusive atau muktamad dan ianya tidak boleh dipersoalkan dalam mana-mana mahkamah atas apa-apa jua alasan;
- (g) untuk memasukkan satu peruntukan yang mana akan memberi hak pembelaan kepada pegawai-pegawai awam, sekiranya dituduh, mereka tidak akan didapati bersalah jika apa-apa yang dilakukan itu adalah dalam menjalankan tugas rasmi atau telah mendapat kuasa untuk berbuat demikian;
- (h) untuk membuat peruntukan di mana hukuman optional denda yang sedia ada dihapuskan daripada Seksyen-seksyen 4, 7A, 7B, 8, 9(2), 11, 12 dan 13(1);

(i) untuk menggantikan denda-denda yang sedia ada dalam Seksyen-seksyen yang tersebut di atas dengan suatu hukuman minima penjara bagi tempoh satu tahun;

(j) untuk menambah tempoh maksima bagi hukuman penjara dalam Seksyen 11 dan 12 daripada 3 kepada 7 tahun. Tempoh maksima bagi penjara dalam Seksyen-seksyen lain, iaitu Seksyen 4, 7A, 7B, 8, 9(2) dan 13(1) adalah dikekalkan;

(k) untuk memasukkan satu Jadual kepada Akta di mana diletakkan satu persatu jenis suratan dan maklumat yang akan menjadi "rahsia rasmi";

Tuan Yang di-Pertua,

3. Pindaan kepada Akta Rahsia Rasmi 1972 ini telah menarik perhatian ramai dan ramai juga yang menentang pindaan ini.

4. Kerajaan sengaja membaca pindaan kedua lebih awal kerana Kerajaan ingin memberi peluang seluas-luasnya untuk rakyat mengetahui isi kandungan pindaan ini dan membuat teguran-teguran untuk dikaji oleh Kerajaan. Kita tidak berhajat untuk menyembunyikan apa-apa kerana kita ingin melihat semua pihak tahu akan hukuman-hukuman yang akan dikenakan jika sesiapa membocorkan rahsia Kerajaan. Hasil daripada bacaan pertama pindaan kedua pada bulan Oktober tahun ini ialah Rang Undang-Undang Akta Rahsia Rasmi (Pindaan) 1986 yang ketiga yang bacaan kali pertamanya dibuat pada 2hb. Disember, 1986.

5. Bahawa Kerajaan menitik-beratkan pandangan ikhlas oleh rakyat terbukti daripada tindakan Kerajaan membenarkan pindaan yang asal termansuh melalui pembubaran Dewan untuk Pilihanraya 1986. Kerajaan Barisan Nasional tidak berniat untuk membelakangkan keluhan rakyat jika keluhan ini benar-benar mempunyai asas. Yang menjadi masalah kepada Kerajaan ialah mengasingkan protes yang berbau politik dengan keluhan yang ikhlas dan jujur.

6. Dalam masalah pindaan kepada Akta Rahsia Rasmi atau OSA bagi kali yang kedua ini, Kerajaan mendapati bahawa protes yang nyaring yang didengar lebih banyak disebabkan oleh kepentingan politik pihak-pihak tertentu khususnya parti dan pertubuhan pembangkang. Bagi mereka menentang apa sahaja yang dibuat oleh Kerajaan sudah menjadi tabiat walaupun mereka tahu tindakan Kerajaan ini adalah baik untuk rakyat dan negara. Mereka ini menggunakan apa saja institusi untuk kepentingan politik mereka sehingga terjejas imej dan credibility institusi-institusi berkenaan.

Tuan Yang di-Pertua,

7. Kerajaan mendapati ramai daripada mereka yang membuat protes, beranggapan seolah-olah tidak ada undang-undang Rahsia Rasmi di Malaysia di waktu ini. Mereka juga cuba memberi gambaran seolah-olah hanya Malaysia sahaja yang mengadakan Akta Rahsia Rasmi.

8. Sebenarnya, Akta Rahsia Rasmi memang sudah ada di Malaysia dan di hampir semua negara di seluruh dunia. Jika tidak, maka berhaklah pengintip atau spy negara asing mendapat semua maklumat. Akta Rahsia Rasmi Malaysia ditiru daripada akta rahsia rasmi British, kerana banyak undang-undang kita dipungut terus dari Britain.

9. Masalah dengan akta rahsia di mana-mana juga ialah mentafsirkan apa ianya yang dianggap sebagai rahsia Kerajaan. Masalah ini menjadi rumit kerana sesuatu yang menjadi rahsia pada satu masa, tidak boleh dikekalkan sebagai rahsia di waktu yang lain. Demikian kertas-kertas Jemaah Menteri dianggap rahsia sehingga ia dibincang oleh Jemaah Menteri. Selepas itu, ada yang kekal sebagai rahsia, umpamanya strategi mempertahankan negara, dan ada juga yang perlu diisytiharkan kepada umum selepas sahaja mesyuarat Jemaah Menteri tamat. Di antara dua ekstrim ini ada yang dirahsiakan buat beberapa waktu dan ada yang status rahsiannya boleh ditamatkan dalam sebulan, setahun atau beberapa tahun kemudian. Dengan itu, maka sukarlah bagi Kerajaan berkata bahawa Kertas Jemaah Menteri yang ini rahsia dan yang itu tidak. Supaya kertas Jemaah Menteri terpelihara, semuanya dikelaskan sebagai rahsia. Malangnya ini boleh menyebabkan pegawai atau sesiapa juga dituduh membocorkan rahsia apabila mereka menggunakan kertas Jemaah Menteri untuk apa juga maksud.

10. Syarat dan spesifikasi barangan yang akan dibeli oleh Kerajaan adalah rahsia pada mulanya. Begitu juga pandangan dan syor pegawai-pegawai. Akhirnya syarat dan spesifikasi perlu diumumkan supaya pembekal dapat mengetahuinya. Tawaran-tawaran yang dibuat oleh pihak berkenaan perlu dikaji dan penilaian dibuat. Jikalau undang-undang lama digunakan, maka berbagai fasa dalam proses menender kontrak atau bekalan menimbulkan kerumitan kerana adakalanya fasa itu rahsia dan pada fasa yang lain pula tidak rahsia.

11. Jelaslah Akta Rahsia Rasmi yang lama terlalu luas dan menimbulkan masalah bagi orang ramai dalam urusan mereka dengan Kerajaan. Untuk mengelak daripada keanihan inilah maka Kerajaan, atas desakan rakyat, telah menggubal pindaan kepada Akta Rahsia Rasmi 1972. Dengan itu hanya dokumen-dokumen tertentu sahaja akan menjadi rahsia rasmi dan tindakan yang jelas perlu diambil untuk menjadikan sesuatu dokumen rasmi itu tidak rasmi lagi.

12. Masalah yang dihadapi dengan Akta Rahsia Rasmi yang lama dapat dilihat daripada satu kes pembocoran rahsia yang dibicarakan dalam tahun 1978. Dalam kes tersebut seorang Ahli Yang Berhormat telah terlibat dan Mahkamah memutuskan bahawa apa sahaja dokumen atau maklumat yang disimpan atau yang ada dalam tangan Kerajaan adalah "rahsia" selagi Kerajaan tidak mengizinkan bagi ianya dilepaskan atau diberi kepada pengetahuan awam. Soalnya ialah apakah semua ratusan ribu surat Kerajaan dalam satu-satu tahun itu rahsia dan apakah caranya keizinan Kerajaan diberi untuk menjadikan sesuatu surat itu tidak rahsia?

13. Memandangkan betapa anehnya undang-undang rahsia yang begitu luas

yang dikuat-kuasakan sekarang, Kerajaan tidaklah menggunakannya melainkan jika perkara yang dibocorkan itu serius. Sebab itu semenjak hampir 30 tahun kita merdeka hanya 5 kali sahaja Kerajaan membuat dakwaan di bawah Akta Rahsia Rasmi yang sedia ada. Kerajaan tidak menggunakan Akta ini untuk mendakwa orang awam atau pemberita dengan sewenang-wenangnya. Kes-kes yang dibawa ke Mahkamah melibatkan pembocoran rahsia yang serius yang menjejaskan kepentingan awam atau keselamatan negara. Walaupun Kerajaan berhati-hati dalam menguatkuasakan undang-undang yang sedia ada, seseorang itu tidak mungkin tahu bila ia akan didakwa dan bila ia tidak boleh didakwa.

14. Apabila Kerajaan mengemukakan Rang Undang-Undang Akta Rahsia Rasmi (Pindaan) kepada sidang terakhir Dewan Parlimen, pada bulan Mac lalu, beberapa pihak menegur bahawa takrif rahsia tidak jelas. Oleh kerana itu, Kerajaan telah menarik balik Rang Undang-Undang itu dan berjanji akan mengkaji dan, jika boleh, membuat takrif 'Rahsia Rasmi' secara yang lebih jelas.

15. Inilah yang dibuat oleh Kerajaan dalam membentangkan pindaan baru kepada Akta Rahsia Rasmi di persidangan Dewan kali ini. Takrif yang dibuat terbahagi kepada dua. Yang pertama ialah dokumen-dokumen yang disenaraikan dalam jadual adalah rahsia sehingga tindakan diambil oleh Menteri, Menteri Besar atau Ketua Menteri, Ketua Setiausaha Kementerian, Ketua Jabatan dan Setiausaha Kerajaan Negeri untuk menyatakan dokumen itu tidak lagi rahsia. Terdapat dalam jadual kepada Akta Rahsia Rasmi (Pindaan) 1986 yang baru, senarai dokumen-dokumen rahsia yang berikut:Jadual

"Suratan, rekod keputusan dan pertimbangan Jemaah Menteri termasuklah juga suratan, rekod keputusan dan pertimbangan jawatankuasa-jawatankuasa Jemaah Menteri; Suratan, rekod keputusan dan pertimbangan Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri termasuklah juga suratan, rekod keputusan dan pertimbangan jawatankuasa-jawatankuasa Majlis Mesyuarat Kerajaan Negeri; Suratan berkenaan dengan keselamatan negara, pertahanan dan perhubungan antarabangsa."

16. Jika dokumen yang tidak terdapat dalam jadual ini hendak dirahsiakan kerana sebab-sebab tertentu, maka dokumen itu hendaklah dicap 'Rahsia Besar' atau 'Rahsia', 'Sulit' atau 'Terhad' dan dinyatakan oleh Menteri, Menteri Besar atau Ketua Menteri atau pegawai-pegawai tertentu yang diberi kuasa. Pegawai-pegawai ini adalah pegawai-pegawai kanan yang bertanggungjawab.

17. Prosedur untuk menjadikan sesuatu dokumen itu rahsia ditentukan mengikut peraturan-peraturan pengurusan. Umumnya dokumen ini akan ditanda dengan jelas dan akan diurus hanya oleh pegawai-pegawai yang diberi kuasa sahaja. Dokumen-dokumen ini juga akan disimpan secara tertib dan pegawai-pegawai tertentu akan bertanggungjawab terhadap simpanan dan penggunaan dokumen-dokumen ini.

Tuan Yang di-Pertua,

18. Perkara yang kedua dalam pindaan kepada Akta Rahsia Rasmi 1972 ini adalah berkenaan dengan hukuman penjara secara mandatori sekurang-kurangnya satu tahun. Hukuman ini menjadi perlu kerana dokumen-dokumen rahsia Kerajaan tidak ternilai harganya.

19. Sudah menjadi satu amalan dalam dunia moden ini bagi pemberita dan akhbar membeli dokumen yang dicuri oleh orang-orang yang tidak bertanggungjawab. Dalam persaingan yang hebat antara akhbar-akhbar, pembocoran rahsia Kerajaan boleh menjadikan seseorang pemberita terkenal dan akhbarinya laris dijual. Bahawa pembocoran ini boleh mengancam keselamatan atau kestabilan negara tidak lagi menghalang pemberita daripada menyiarkan rahsia Kerajaan. Apakah gunanya kita menangkap dan menghukum pengintip-pengintip asing atau foreign spies jika orang kita boleh membocorkan rahsia negara dengan sewenang-wenangnya.

20. Pembocoran rahsia juga boleh digunakan oleh pegawai untuk tujuan-tujuan tertentu. Di negara-negara barat, pegawai tentera sering membocorkan rahsia untuk menentukan bahawa alat yang dibeli oleh Kerajaan adalah yang diminati oleh mereka. Kadang-kadang mungkin cara ini digunakan kerana tidak mahu dibekalkan dengan alat yang tidak baik. Tetapi boleh jadi juga perbuatan ini dilakukan kerana disogok dengan wang oleh pihak pembekal yang tidak dipilih.

21. Apabila sesuatu kontrak Kerajaan bernilai puluhan atau ratusan juta, bukan sahaja sogokan yang diberi tinggi nilainya, tetapi jika pembocor itu ditangkap dan dihadapkan ke Mahkamah, denda yang dikenakan boleh dibayar oleh pihak yang memberi rasuah.

22. Dalam keadaan seperti ini di mana pihak yang membocorkan rahsia boleh mendapat wang yang banyak, lebih banyak daripada denda yang dikenakan dan denda itu juga boleh dibayar oleh pihak yang mendapat manfaat daripada pembocoran, denda sudah tidak ada makna lagi. Hanya hukuman penjara yang boleh menjadi deterrent kepada mereka yang membocorkan rahsia Kerajaan.

23. Di sini, timbul soal mandatori -iaitu jika sesiapa didapati bersalah, Mahkamah dimestikan menjatuhkan hukuman penjara tidak kurang daripada satu tahun. Soal mandatori ini bukanlah baru. Dalam kes menggunakan senjata api semasa rompak, atau di bawah undang-undang ISA atau Akta Dadah Berbahaya, hukuman mati adalah mandatori.

24. Apakah ini menghalang budibicara Mahkamah dalam menjatuhkan hukuman? Sebenarnya dalam apa juga kesalahan, undang-undang biasanya menghadkan hukuman maksima dan adakalanya hukuman minima dan Mahkamah tidak boleh menjatuhkan hukuman secara suka hati. Zaman hakim menjatuhkan hukuman seperti Nabi Sulaiman sudah berlepas.

25. Dengan menentukan secara tepat hukuman yang dikenakan apabila didapati bersalah, undang-undang ini adalah lebih adil. Soal budi-bicara yang tidak selalunya sama antara seorang hakim dengan seorang hakim yang lain, tidak akan timbul. Di samping itu, kesan hukuman sebagai deterrent akan tercapai.

Selagi ada harapan hukuman boleh diringankan, selama itulah hukuman tidak begitu berkesan sebagai deterrent.

Tuan Yang di-Pertua,

26. Di sini ingin saya sekali lagi menarik perhatian mengenai Kerajaan yang memerintah. Kita percaya bahawa Kerajaan sekarang dan Kerajaan-Kerajaan di masa-masa depan di Malaysia adalah demokratik dan bertanggungjawab serta tidak menyalah-gunakan kuasanya. Bahawa hanya 5 kes pembocoran rahsia sahaja yang didakwa di Mahkamah dalam jangkamasa 29 tahun, jelas menunjukkan bahawa Kerajaan amat berhati-hati dalam menggunakan Undang-Undang Rahsia Rasmi ini.

27. Memandangkan bahawa hukuman di bawah pindaan baru ini lebih berat, maka Kerajaan akan mengkaji dengan lebih teliti lagi kes-kes yang hendak didakwa ke Mahkamah. Untuk menjamin bahawa seseorang itu tidak dianiayai, maka peruntukan yang sedia ada dikekalkan, iaitu selepas pihak polis menyelesaikan siasatan dan berpendapat ada kes yang perlu didakwa, pihak Pendakwa Raya akan memutuskan sama ada dakwaan akan dibuat. Sudah tentu hanya kes-kes di mana kepentingan awam atau kepentingan negara menghendaki didakwa sahajalah yang akan dibawa ke Mahkamah.

28. Seperti biasa pihak yang dituduh boleh mempertahankan diri mereka dalam Mahkamah. Mungkin juga Mahkamah akan memutuskan bahawa yang dituduh tidak bersalah. Di Malaysia, perkara ini bukan mustahil kerana Kerajaan tidak mempunyai apa-apa pengaruh ke atas Mahkamah.

29. Pegawai-pegawai Kerajaan mungkin khuatir bahawa mereka lebih terdedah kepada tuduhan pembocoran daripada orang lain. Dalam menjalankan tugas mereka, tidak dapat tidak, mereka akan menggunakan dokumen-dokumen yang rahsia. Untuk melindungi pegawai-pegawai ini peruntukan dimasukkan dalam Rang Undang-Undang ini yang berbunyi seperti berikut: "Mana-mana orang yang dipertuduh dengan apa-apa kesalahan di bawah Akta ini tidaklah boleh disabitkan jika dia membuktikan yang dia melakukan mana-mana perkara itu dalam menjalankan tugas rasminya atau dengan kuasa sepatutnya."

Tuan Yang di-Pertua,

30. Kerajaan berfikir panjang sebelum mencadangkan pindaan kepada Akta Rahsia Rasmi yang saya kemukakan ini. Kerajaan telah memberi pertimbangan yang serius kepada kekhuatiran yang ikhlas pihak yang menegur peruntukan dalam Rang Undang-Undang ini. Memang benar Kerajaan tidak akan menimbang teguran daripada pihak yang berkepentingan politik yang setelah gagal memujuk rakyat supaya tidak memberi majoriti 2/3 kepada Barisan Nasional, sekarang cuba hendak memecah undi Barisan Nasional dengan mencadangkan Wakil-Wakil Rakyat Barisan Nasional mengundi secara bebas.

31. Pengundian oleh ahli-ahli Barisan Nasional di Dewan ini adalah bebas dalam menentukan Rang Undang-Undang Akta Rahsia Rasmi (Pindaan) ini lulus atau tidak. Janganlah berfikir apabila semua ahli Barisan Nasional menyokong

Kerajaan, maka whip telah digunakan.

32. Kerajaan, saya ulangi, sedia menimbangkan teguran yang ikhlas daripada orang ramai. Sebab itu satu Rang Undang-Undang Akta Rahsia Rasmi (Pindaan) 1986 yang baru telah dikemukakan kepada Dewan ini pada 2hb. Disember. Pindaan yang baru ini mengandungi pindaan-pindaan terhadap pindaan yang dibuat dalam Rang Undang-Undang Akta Rahsia Rasmi (Pindaan) yang dikemukakan bagi bacaan kali yang pertama pada 27 Oktober 1986. Pindaan yang baru ini bertujuan mengurangkan lagi jenis-jenis dokumen yang disenaraikan dalam jadual.

Tuan Yang di-Pertua,

33. Parlimen, Kerajaan dan saya juga tidak keliru atau confuse sedikitpun apabila membuat undang-undang. Kita membuat peruntukan yang cukup dan menggunakan perkataan yang tepat apabila menggubal undang-undang. Tetapi pihak-pihak lain masih boleh membuat tafsiran yang lain. Mungkin juga undang-undang yang tertulis dibelakangkan kerana ingin mendaulatkan undang-undang yang tidak tertulis. Amalan di negara lain boleh menjadi contoh tetapi jika kita mempunyai undang-undang tertulis, sepatutnya yang tertulis inilah yang digunakan. Jika tidak, maka sia-sia sahajalah kita membuat undang-undang.

34. Kerajaan tidak berasa frustrated asalkan pertimbangan dibuat dengan penuh ilmiah dan mengikut amalan yang sudah menjadi peraturan dan tradisi bagi sesuatu institusi. Yang mendukacitakan ialah apabila pertimbangan dibuat kerana lain-lain sebab.

35. Dalam demokrasi kita membahagi-bahagikan kuasa untuk menjamin keadilan berlaku. Bagi Parlimen yang membuat undang-undang, kita terdedah kepada kehendak rakyat. Lima tahun sekali di negara ini, Ahli-ahli Parlimen ditemuduga semula oleh rakyat. Jika ahli itu tidak menjalankan tugasnya dengan memuaskan, maka ia tidak akan dipilih semula. Demikian juga jika parti yang menjadi Kerajaan tidak dapat memuaskan kehendak rakyat, maka Parti yang menjadi Kerajaan itu boleh dijatuhkan dalam pilihanraya.

36. Tentulah tidak adil jika Ahli-ahli Parlimen dan Kerajaan boleh menentukan nasibnya sendiri. Tentulah keadilan sukar dicapai jika Parlimen boleh mendakwa sesiapa yang mengecam atau menegur Parlimen atau Kerajaan atau Ahli Parlimen, membicara dan menghukum pihak yang dituduh. Lebih tidak adil lagi ialah apabila Parlimen dan Ahli-ahlinya yang diberi keistimewaan bercakap dengan bebas dalam Dewan, menggunakan kebebasan itu untuk mencela orang lain yang tidak mungkin berpeluang menjawab celaan itu. Parlimen dan Ahli-ahli Parlimen tidak boleh mencabul hak rakyat biasa dengan sewenang-wenangnya kerana perbuatan ini merupakan 'abuse of rights' oleh Parlimen atau Ahli-ahli Parlimen. Privilege is not meant to be abused, oleh apa-apa institusi sekalipun.

37. Dalam demokrasi amat penting sekali institusi-institusi tidak menyalahgunakan kuasa yang diberi kepadanya. Sebaliknya, institusi-institusi ini harus bertindak tegas dan adil dan tidak mencari populariti jika sesuatu demokrasi itu

ingin maju dan kekal dan institusi itu tidak mahu maruah dan kredibilitinya hilang.

38. Apabila undang-undang digubal oleh Parlimen, dan ini adalah hak Parlimen, tujuannya jelas. Seseorang yang mungkin keliru boleh merujuk kepada ucapan anggota yang memperkenalkan undang-undang kepada Parlimen dan perbahasan yang berlaku untuk mengetahui maksud undang-undang berkenaan. Jika ini dibuat, tidak akan timbul kekeliruan di pihak sesiapa dan keadilan akan wujud.

39. Rang Undang-undang Akta Rahsia Rasmi (Pindaan) ini telah dikaji dengan teliti oleh Kerajaan dengan mengambil-kira pandangan yang ikhlas yang dibuat oleh rakyat. Sehingga kini telah dibentangkan tiga deraf undang-undang ini, hasil daripada teguran orang ramai terhadap peruntukan-peruntukan dalam Rang Undang-Undang ini. Kepada mereka yang membuat teguran yang ikhlas Kerajaan mengucapkan terima kasih.

40. Tidak sesiapa pun boleh menafikan bahawa Kerajaan terpaksa merahsiakan sebahagian daripada urusannya. Sebenarnya, semua pertubuhan, bahkan orang persaoangan pun perlu merahsiakan sebahagian daripada apa yang dilaku atau dirancangan. Umpamanya, tidak akan ada perniagaan jika bank dan syarikat tidak dibolehkan merahsiakan sebahagian daripada urusan mereka. Sebab itu dalam Banking Act terdapat peruntukan bahawa segala transaction antara bank dengan pelanggan mereka adalah rahsia.

41. Dalam dunia akhbar, rahsia amatlah penting. Akhbar biasanya tidak mahu memberitahu siapa yang menulis sebahagian daripada surat-surat atau rencana-rencana yang disiarkan oleh mereka. Pemberita pula sering mencari punca-punca berita dan kadang-kadang menyiarkan komen oleh apa yang disebut sebagai ' sumber yang boleh dipercayai' . Apabila ditanya siapakah punca sesuatu maklumat atau berita itu, mereka berkata ini adalah rahsia dan mereka tidak boleh memberitahu siapa punca itu untuk memelihara punca tersebut. Kadang-kadang tidak ada punca sebenarnya -hanya maklumat yang dicipta -dan ini juga rahsia. Justeru itu, akhbar dan pemberita lebih faham akan pentingnya rahsia dalam sesuatu urusan.

Tuan Yang di-Pertua,

42. Ahli Yang Berhormat dari Tanjung, sebagai Ketua Pembangkang, telah menulis surat kepada saya untuk menyemak minit Mesyuarat Jemaah Menteri serta perjanjian berkenaan dengan Maminco. Sepertimana termaklum, minit mesyuarat dan kertas berkaitan adalah Rahsia Kerajaan. Ketua Pembangkang tidak berhak menyemaknya.

43. Dengan membuat permohonan ini, Ketua Pembangkang meletakkan saya dalam keadaan serba salah. Kalau saya tidak membenarkan beliau menyemak, maka saya mungkin dituduh menyembunyikan sesuatu. Sebaliknya, jika saya membenarkan beliau menyemak, maka ini akan menjadi satu precedence di mana Ketua Pembangkang dan ahli-ahli lain, kerana berbagai sebab, juga berhak menyemak Minit Mesyuarat Jemaah Menteri dan lain-lain dokumen

Kerajaan. Dengan ini, segala rahsia Kerajaan tidak mungkin menjadi rahsia lagi.

44. Saya tidak berhasrat membenarkan sesiapa yang tidak berhak menyemak dokumen rahsia Kerajaan semata-mata kerana ingin mengelak daripada Kerajaan dituduh melakukan sesuatu yang curang. Walau bagaimanapun, dalam perkara Maminco ini Kerajaan sanggup membenarkan bekas Perdana Menteri menyemak minit dan perjanjian antara Marc Rich dan Maminco kerana minit tersebut tidaklah rahsia kepada beliau. Dengan itu, beliau boleh mengetahui sama ada kenyataan Kerajaan dalam Dewan ini benar atau tidak. Terpujanglah kepada bekas Perdana Menteri untuk membuat kenyataan tentang kebenaran apa yang dimaklumkan kepada Dewan ini oleh Timbalan Menteri Kewangan. Saya ingin menjelaskan juga bahawa Timbalan Menteri Kewangan tidak berhak membaca Minit Mesyuarat Jemaah Menteri. Beliau cuma diberi maklumat tertulis berkenaan dengan kandungan minit itu bagi tujuan menjawab soalan di Dewan ini. Oleh kerana beliau tidak berhak mendapat minit mesyuarat Jemaah Menteri yang sepenuhnya, maka tidak dapatlah beliau memberikannya kepada sesiapa.

Tuan Yang di-Pertua,

45. Tujuan saya membuat huraian tentang kepentingan rahsia dalam masyarakat ialah supaya orang ramai akan sedar bahawa rahsia adalah sebahagian daripada keperluan urusan masyarakat. Jika kita tahu apa yang ada dalam hati tiap-tiap orang dalam dunia ini, keamanan tidak akan wujud. Tidak ada siapa yang akan ada kawan seorang pun. Malahan suami dan isteri tidak akan dapat mendirikan rumahtangga yang bahagia.

46. Rahsia perlu bagi masyarakat. Dalam urusan Kerajaan atau perniagaan mungkin ada orang yang akan menyalah-gunakan hak merahsiakan urusan ini. Untuk ini ada cara-cara lain bagi mengesan dan bertindak. Tetapi merahsiakan urusan mesti dibuat jika Kerajaan, atau perniagaan atau orang persaoangan, hendak menguruskan kerja-kerja mereka. Jika rahsia-rahsia ini dibongkarkan oleh orang-orang yang tidak bertanggungjawab atau yang mempunyai kepentingan yang lain, maka segala urusan dan rancangan masyarakat akan gagal. Dalam keadaan ini tentulah masyarakat akan menjadi kucar-kacir dan tidak akan maju dan mara ke hadapan. Untuk mengelakkan kucar-kacir inilah maka hukuman terpaksa dijatuhkan ke atas sesiapa yang membocorkan rahsia Kerajaan.

Tuan Yang di-Pertua,

47. Dengan itu adalah mustahak bagi Akta Rahsia Rasmi 1972 itu dipinda:

(1) untuk menjelaskan apa dia ' rahsia rasmi' dengan memasukkan takrif kepada perkataan-perkataan itu;

(2) dengan mengadakan takrif lebih tepat perkataan ' rahsia rasmi' bersama dengan kuasa Menteri untuk meminda Jadual seperti yang dicadangkan dalam Rang Undang-Undang. Kuasa juga diberi kepada Menteri, Menteri Besar dan Ketua Menteri dan pegawai-pegawai awam yang tertentu untuk mengelas semula atau declassify rahsia rasmi Kerajaan. Adalah diharapkan dengan

pindaan ini orang ramai akan lebih terlindung daripada dituduh membocorkan rahsia Kerajaan dan kepentingan negara akan lebih terpelihara.

(3) untuk menentukan bahawa sesuatu dokumen atau maklumat rasmi itu adalah benar-benar ' rahsia rasmi' dengan mengadakan perakuan yang mana tidak boleh lagi dipersoalkan di dalam Mahkamah. Sebenarnya peruntukan ini tidak mengubah keadaan yang ada sekarang. Sekarang ini, sebagaimana juga yang telah diputuskan oleh sebuah Mahkamah, semua dokumen atau maklumat yang ada di tangan Kerajaan tidak boleh dilepaskan atau diberikan kepada orang awam melainkan dengan izin Kerajaan. Dalam lain perkataan, semuanya itu adalah ' rahsia' melainkan ianya dilepaskan dengan kebenaran atau izin Kerajaan. Peruntukan baru ini cuma bertujuan untuk menjelaskan lagi bahawa cuma Kerajaan sahaja yang benar-benar mengetahui pada saat dan ketika mana sesuatu dokumen atau maklumat itu sepatutnya dijadikan rahsia. Dengan adanya peruntukan ini cuma Menteri, Menteri Besar, Ketua Menteri bagi sesuatu Negeri dan pegawai-pegawai awam atasan yang tertentu sahaja yang diberi kuasa untuk membuat perakuan itu;

(4) untuk menjelaskan lagi akan hak pegawai-pegawai awam sekiranya dituduh, peruntukan diadakan supaya mereka tidak lagi mempunyai perasaan takut-takut atau khuatir apabila mereka perlu melepaskan maklumat-maklumat yang ada di tangan mereka dalam menjalankan tugas rasmi mereka;

(5) untuk memastikan supaya terdapat satu hukuman minima penjara bagi tempoh satu tahun untuk menunjukkan betapa serius dan beratnya kesalahan-kesalahan itu dan pesalah-pesalah yang didapati salah diberi hukuman yang setimpal;

(6) penalti-penalti yang terdapat di Seksyen 11 dan 12 sekarang ini menentukan tempoh maksimanya tidak lebih daripada 3 tahun dipenjarakan tidak mencukupi dan ini tidak akan dapat mencegah orang-orang daripada melakukan kesalahan-kesalahan itu. Oleh yang demikian, adalah dicadangkan supaya tempoh maksima penalti bagi kedua-dua Seksyen itu dinaikkan daripada 3 kepada 7 tahun.

48. Butir-butir mengenai peruntukan Rang Undang-Undang ini boleh didapati di dalam huraian kepada Rang Undang-Undang. Tuan Yang di-Pertua,

49. Ingin saya menyatakan bahawa setiap undang-undang itu dibuat setelah pelbagai perkara dan masalah diambil kira semoga matlamatnya tercapai dengan tidak mengorbankan soal keadilan. Kerajaan akan memastikan bahawa Akta Rahsia Rasmi ini akan dikuatkuasakan dengan adil dan saksama.

Tuan Yang di-Pertua,

50. Saya mohon mencadangkan.